

Torah from Around the World

*Maak mij, Eeuwige, met uw wegen vertrouwd,
leer mij uw paden te gaan.*

Tehilliem 25: 2

Sjabbat Rosj Hasjana, 12 september 2026/ 1 Tisjrie 5787

Beresjiet/Genesis 22: 1 - 24; Tanach blz. 39 - 41.

Haftara: I Sjmoeël 2:1 - 10

Vertaler: Eddy Robles

Coördinatie: Channa Kistemaker

Commentaar: **Rabbi Joel Sisenwine** is geestelijk leider van Temple Beth Elohim in Wellesley Hills, Massachusetts.

[Oorspronkelijke Engelse tekst](#)

Use the link to read the original text in English.

Je leven in een nieuw licht zien: de Akeida

Jitschak was bijna buiten adem. De twee dienaren waren in de duisternis verdwenen en hij liep nu alleen met zijn vader Awraham, degene die hem liefhad. 'Toen zei Jitschak tegen zijn vader: 'Vader!' En hij antwoordde: 'Ja, mijn zoon.' En Jitschak zei: 'Hier zijn de vuursteen en het hout, maar waar is het schaap voor het brandoffer?' En Awraham zei: 'G'd zal voor het schaap zorgen voor G'ds brandoffer, mijn zoon.' En zij liepen samen verder.' (Beresjiet 22:7-8)

Maar voordat hij het wist, was Jitschak gebonden op het altaar, hout tegen zijn lichaam gedrukt, touwen om zijn armen en benen gewikkeld. Hij keek omhoog naar de hemel en zag plotseling een zilveren streep op hem afkomen. Het mes ging steeds verder naar beneden, totdat Jitschak engelachtige woorden hoorde neerdalen als dauw uit de hemel: 'Awraham! Awraham!... Sla de jongen niet en doe hem niets aan.' (Beresjiet 22:11-12)

Pas toen liet Awraham het mes los en viel het op de grond. Het werd stil. Ik stel me voor dat Jitschak toen diep ademhaalde en de berg afdaalde... naar een hernieuwd leven.

Ik heb het gevoel dat Jitschaks leven nooit meer hetzelfde was. Een confrontatie met de dood verandert een mens. Het beroert de ziel en wekt ons tot het wonder van het leven. Gelukkig hoeven we in het jodendom geen fysieke confrontatie met de dood te hebben om opnieuw te leven. In plaats daarvan voeren we rituele drama's op, zoals het lezen van de Akeida, de Binding van Jitschak, om het gevaarlijke te 'ervaren'. We ritualiseren de dood zodat we het leven kunnen leven.

Victor Frankl adviseerde ooit: 'Leef alsof je een tweede keer leeft en alsof je de eerste keer verkeerd hebt gehandeld.' Leef je leven om het beter te doen. Leef je leven zodat je vooruit kunt komen en je reis kunt voortzetten.

Het jodendom begroet de toekomst met groot optimisme. We zijn niet verstrikt in zonde. Als je merkt dat je in dezelfde schadelijke gedragspatronen vervalt, kun je opnieuw beginnen. Als je betrokken bent geweest bij een eindeloos conflict, een ruzie vol verwijten en beschuldigingen, kun je opnieuw beginnen. Het is deze positieve kijk op de toekomst die schrijver Thomas Cahill beschouwt als een van de grootste gaven van de Joden. Cahill schrijft:

"Voor de mensen van vroeger was de toekomst altijd een herhaling van het verleden... [maar] voor de Joden is de moraal niet dat de geschiedenis zich herhaalt, maar dat het altijd iets nieuws is... De toekomst zal niet zijn wat er eerder is gebeurd; sterker nog, de enige realiteit van de toekomst is dat ze nog niet is gebeurd... Om deze reden biedt het concept van de toekomst voor het eerst hoop, in plaats van alleen maar hetzelfde oude verhaal. We zijn niet gedoemd... We zijn vrij."

Het verhaal van de binding van Jitschak herinnert ons eraan dat het een nieuw jaar is, een jaar vol grote beloften. We staan op een berg met de zon boven ons, uitkijkend naar een nieuwe dag. Hoe ben je van plan het afgelopen jaar te overtreffen? Zul je het leven omarmen als nooit tevoren? Lesjana Tova. Een goed en zoet Nieuwjaar.